

Ξενοφών, Κυνηγετικός, 13,1-5

Γ1. Εγώ είμαι μεν απλός άνθρωπος, ξέρω όμως ότι πρώτα είναι καλύτερο να μάθει κάποιος το σωστό με βάση την ίδια τη φύση του και δεύτερον ότι είναι προτιμότερο να μάθει από αυτούς που γνωρίζουν καλά κάτι σωστό αληθινά και όχι από αυτούς που κατέχουν την τέχνη της εξαπάτησης. Ίσως με τα λόγια μου δεν μιλώ όπως οι σοφιστές. Γιατί δεν επιδιώκω αυτό (να μιλώ όπως οι σοφιστές).

Γ2. Οι σοφιστές δεν οδηγούν τους νέους στην αρετή. Δεν γράφουν συγγράμματα, τα οποία οδηγούν τους νέους στην αρετή. Αντίθετα ασχολούνται με ανούσια πράγματα, τα οποία οδηγούν τους νέους σε πρόσκαιρες απολαύσεις και επιπλέον σπαταλούν τον χρόνο τους διαβάζοντας αυτά.

Οι σοφιστές χρησιμοποιούν εξεζητημένο ύφος όχι για να βοηθήσουν τους νέους αλλά για να τους εξαπατήσουν.

Γ3. α. ἄνδρας

γράμμα

οὔστινας

οὔ

β. ἐωράκαμεν - ἴδωμεν

ἐποίησαν - ποιήσωσι

παρέχονται - παράσχωσι

Γ4. α. Υπόθεση: εἰ ἔχοιεν

Απόδοση: ἂν παιδεύσειε

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει την απλή σκέψη του λέγοντος.

Υποθετικός λόγος που δηλώνει το προσδοκώμενο:

Ἐάν ἔχωσι, παιδεύσει (ή ἄν παιδεύσειε).

β. Είναι παθητική σύνταξη με ποιητικό αίτιο το αὐτοῖς (δοτική του ποιητικού αιτίου ή του ενεργούντος προσώπου).

Ενεργητική σύνταξη:

Αὐτοί γεγράφασι πολλά.